

NAGONIĆ (1) *vb pf*

inf nag(o)nić.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII (XVIII) w.

*Przypędzić wiele (z subiektywnym podkreśleniem wielości); w przeni [czego (pl)]: Bábá nań rzyć
wypięłá/ otoż tám małż ćwiká/ Możelz Káčzek nágonić/ iedno miey Konika. *RejFig Cc2.**

Formacje współrdzenne cf GNAC.

LW